

Bertel Dahlgard: Jeg maa sige, det forekommer mig, at det hele nu er ved at blive lidt for morsomt. Dette, at en Uklarhed fjernes i et Lovforslag, saa at Lovforslaget herefter udtrykker det, som Justitsministeren siger, det bør udtrykke, er lige ved at fremkalde en Ministerkrise. Mon det vil være til at overleve? Jeg tror, der er nogen, der er ved at blive lidt for overophedet.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Justitsminister, som jeg atter takker for hans Udtalelse, at hvis der ikke findes et Centralorgan, hvor Beslutninger forelaa, vil den højtærede Minister sikkert være enig med mig i, at saa gør dette det saa meget mere ønskeligt, at man kommer til Bunds i disse Forhold; der er jo sket Ting, som Frihedsraadet ikke mener det er ansvarligt for. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister Hr. Frode Jakobsen, at han tager Ordet her. Den højtærede Minister er jo den Minister, som har haft med disse Ting at gøre, og som har et større Ansvar paa disse Omraader end nogen anden her i Landet. Da den højtærede Minister endelig engang er til Stede her i Tinget, vil jeg finde det rigtigt, at Ministeren udtaler sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg har ved tidligere Lejligheder givet Udtryk for, at jeg ikke kunde stemme for det Forslag, der her foreligger til Afgørelse. Nu har jeg Indtryk af, at det kommunistiske Partis Medlemmer i hvert Fald ikke vil stemme for Forslaget, som det nu er, og maaske vil stemme imod. Det kunde jo saa maaske blive saaledes, at vi kom til at stemme sammen, men da vil jeg dog præcisere, at det er ud fra højst forskellige Synspunkter!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er det forbi med korte Bemærkninger.

Svend Nielsen: Maa jeg have Lov til at takke det ærede Medlem Hr. Korsgaard, fordi han har præciseret sit Standpunkt heroppefra.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen var det glædeligt at se, at det nu er blevet naturligt, at der er visse Aftaler Partierne imellem, naar der dannes en Regering. Det vil sige, at det ærede Medlem er ved at komme ned paa Jorden.

Vi er ikke saa sensible, som det ærede Medlem har givet Udtryk for i sine Bemærkninger, men jeg vil dog have Lov til at pointere, at naar vi loyalt har holdt de Aftaler, der er truffet Parterne imellem, ønsker vi, at de øvrige Parter maa gøre ligesaa.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet at binde Rigsdagen og ikke binde Rigsdagen. Vi har ved forskellige Lejligheder set, at det er forfærdelig svært for det ærede Medlem at binde sit Parti, selv om det ikke hører til de allerstørste her paa Rigsdagen.

Vi vil, som jeg tidligere har bemærket, baade paa Grund af den Ændring, der er sket i Lovforslagets § 1, Stk. 2, og de øvrige Ting, der har været fremme, undlade at stemme for denne Lov.

Minister uden Portefeuille Frode Jakobsen: Med Hensyn til Stikkerlikvideringerne kan jeg slaa fast det samme, som Justitsministeren allerede har slaaet fast. For det første, at der ikke har været noget Centralorgan for hele Landet, der tog Stilling til hver enkelt Stikkerlikvidering, for det andet, at der naturligvis ikke er blevet opbevaret et Kartotek over, hvem der har foretaget Likvideringerne, hvem der er likvideret, hvor det er foregaaet o. s. v. Det sidste tror jeg i hvert Fald, at enhver, som har haft den mindste Føling med den Kamp, der har været ført her i Landet, kan sige sig selv vilde være det rene Vanvid.

Grunden til, at vi ikke fik en Centralledelse, er den, at Stikkerne normalt optraadte lokalt i en bestemt Del af Landet. Alt Materiale angaaende en Stikker maatte opsamles lokalt. Man kunde ikke faa noget som helst ud af en Henvendelse til en Centralledelse i København, og ved et meget stort Antal af Stikkerlikvideringer drejede det sig om Timer, det var et Kapløb med Døden. Det normale var derfor, at det var de militære Byledelser, som foretog og havde Ansvaret for Stikkerlikvideringerne, saaledes at man naturligvis foretog en grundig og samvittighedsfuld Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, i Tiden efter 19. September sædvanligvis foretaget af det illegale Polit.

Man skulde være meget sikker i sin Sag. Jeg tror ikke, der er nogen, som har et Indblik i disse Forhold, der med Rette kan fortælle, at der er blevet handlet letsindigt. Man har ladet mange Stikkere leve, fordi man ikke havde den 100 pCt. Sikkerhed. Jeg har hørt Røster sige, at man overhovedet skulde have undladt Stikkerlikvideringerne. Man maa i alt Fald gøre sig klart der, at